UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Extremæ Vnctionis Subiectum

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

Visual Library

& ſi argentea ſit, in ſimilem uſum ſervari, ſi verò lignea cremari. Ita Marchinus *de peſte par.3.c.5.num* 1. & alii *par.3. tr.4. reſ.167.* & *par.5.tract.3. reſol.79.* Sed ſi oleum deficit, poteſt miſceri alium non benedictum, in parva tamen quantitate. *part.9.tr.6.reſol.44.*

EXTREMÆ-VNCTIONIS.
Forma.

Forma huius ſacramenti (per iſtam ſanctam unctionē, &c.)

12. HUJUS Sacramenti forma præcepta hæc eſt: *Per iſtam ſanctam unctionem, & ſuam piiſſimam miſericordiam indulgeat tibi Deus quidquid per viſum* (& repetitur ad ſingulos ſenſus; illos nominatim exprimendo) *deliquiſti, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus ſancti,* Sed hæc ultima verba, *in nomine Patris,* &c. ait Filliucius *t.1.tr.3.cap.4.n.86.* non eſſe neceſſaria. Et idem docet Reginaldus *tom.2.lib.28.c.9.n.56.* de illis verbis: *ſanctam & piiſſimam,* quia ſine illis ſenſus manet integer. Idem dicendum cum Suarez *tom.4.diſp.40.ſect.3.num* 13. contra Nugnum *in addit. ad3.part.tract.1.quæſt.29. art.9.concl* 4. de particula, *per ſuam miſericordiam,* quia cauſa principalis *quæ* hujus Sacramenti ſufficienter exprimitur illis verbis, *Indulgeat tibi Deus.* Idem dicendum videtur de illis particulis, *per viſum, auditum,* &c. Igitur de neceſſitate Sacramenti ſunt illa. *Per iſtam unctionem indulgeat tibi Deus quidquid deliquiſti.* Qui verò reliqua ſine neceſſitate omitteret, peccaret. *par.3 tract.4.reſ.175.§. Notandum,* & 180. & quidem mortaliter, quia ſub iſta forma redderetur Sacramentum dubium, ut eſt communior ſententia, Præpoſiti Leſſii, Granadi imo licet Sacramentum eſſet validum, adhuc graviter peccaret, ſicut & ille, qui conſecraret vinum congelatum, licet conſecratio eſſet valida. *p.11.tr.1.reſ.*18. quia ſaltem contravenitur conſuetudini Eccleſiæ.

Quæ omnia non ſunt neceſſaria.

Sed tantum hæc, (Indulgeat tibi Deus quidquid deliquiſti.)

Quid ſi adhibeatur forma indicativa (Vngo te oleo, &c.)

13. Hæc autem forma, ut patet, eſt deprecativa. Sed an indicativa foret ſufficiens? Affirmat Becanus *de Sacram. cap.27.q.7.num.*3. quia ſicut Eccleſia ex illis verbis, *baptizantes eos* colligit hanc formam, *Ego te baptizo,* ita ex illis *ungentes illum,* colligere poteſt hanc, *Ego te ungo.* Deinde, quia forma Ambroſiana, & Veneta non eſt deprecativa Tertio, quia in Confirmatione, ſufficiens eſt hæc forma, *Conſigno te Chriſmate,* unde, & in hoc Sacremento, *ungo te oleo.* Nec obſtare illud Jacobi, *Orent ſuper eum.* Nam forma Sacramentalis à ſanctis Patribus vocatur oratio, etiamſi ſit indicativa. Sed negativam ſententiam Nugnus *in addit. ad3.part.q.33.art.6.* & alii adeo certam exiſtimant, ut dicant hoc Sacramentum collatum cum forma indicativa iterandum eſſe ſine conditione, quia non poſſunt eſſe inſtitutæ pro uno Sacramento duæ formæ nō habentes eundem ſenſum. Ergo ſi depreticativa eſt ſufficiens, non erit ſufficiens indicativa, cum non habeat ſenſum illi æquivalentem. Sed ſententiā Becani probabilem putavit Suar. *in 3.par. to.4.diſp.40.ſect.3.n.7.* Cum quo contra Nugnum dicendū eſt, validam eſſe hanc formam: *Vngo te Oleo ſancto, & Deus tibi remittat quidquid peccaſti, &c.* quia verbis indicativis adjungitur ſufficiens deprecatio. Graviter tamen peccaret, qui hac forma uteretur *part.3.tract.4.reſ.175.*

Vel partim indicativa, partim deprecativa?

EXTR. VNCT. SVBIECTVM.

ExtremaVnctio non poteſt conferri ei, qui ſuſpendi debet.

14.† EXTREMÆ Unctionis ſubjectum capax, non eſt quicumque moriturus, ſed tantum moriturus ex infirmitate, ſive illa procedat ex morbo, ſive ex vulnere, ſive ex partu, ſive ex ſenectute. Unde non poteſt ungi ſuſpendendus, navigationem procelloſam aggreſſurus, &c. quia Apoſtolus ait: *Si quis infirmatur.*

Sed tantum infirmis.

Vſum rationis habentibus.

15. Requiritur etiā uſus rationis. Unde perpetuo amentibus dari non debet. † Secus, ſi aliquando ſani fuerunt, & hoc Sacramentum petierunt expreſsè, vel tacitè in receptione aliorū Sacramentorū probabile ſit, illos petituros fore, ſi poſſent. Ità Zambranus *de ſacr. extr. unct. c.5. dub.2.* Qui advertit: in tali caſu furioſum reſiſtentem eſſe ligandum, & fortiter tenendum, ſecluſis tamen laicis ad tollendum ſcandalum. Quod ſanè neceſſarium foret, ſi aliud Sacramentum recipere non potuiſſet. *part.2.tract.14.reſ.84.*

Vnde non debet conferri perpetuo amentibus.

Qui nunquā mentis compotes fuere, nec alia Sacramenta ſuſcepere.

Niſi poſt uſū rationis.

16. Pueri etiam ante uſum rationis ungi non debent. At ſtatim poſt uſum rationis ungi poſſunt, non enim expectari debet tempus Communionis, quia major diſcretio requiritur ad Communionem, quam ad hoc ſacramētum. Ita Hurtado *de ſacr. extr. unct. diſſ* 10. contra Sotū *in 4. diſt. 23. q. 2. art. 2.* Imò ſi dubium ſit, num in puero lumen rationis irradiet, ungi debet ſub conditione, *ſi es capax.* Ita Sancius *diſp. 27. num. 17.* & noviſſimè Lugo *de Euch. diſp. 13. ſect. 4. n. 41. part. 3. tract. 4. reſ. 169. & p. 5. t. 3. reſ. 85.*

Vel in dubio, ſub conditione (ſi es capax.)

Sed, quia peccata non ſunt materia hujus Sacramenti.

17. Neque verò neceſſe eſt, ut hoc Sacramentum ſuſcipiens aliquando peccaverit, quia materia hujus Sacramenti nō ſunt peccata, ſicut Pœnitentiæ. Et effectus nimirum remiſſio peccati, & auxilia quibus infirmus in illa lucta dæmoni reſiſtat; ſunt diſtincti, & unus conferri poteſt ei, qui non eſt alterius capax; unde ſatis eſt, quod infirmus peccare poſſit. *part. 3. tract. 4. reſol. 172.*

Conferri poteſt puero, qui nunquam actualiter peccavit.

18. Igitur illud non eſt denegandū puero poſt uſum rationis, quem Parochus de Confeſſione cognoſcit, nunquam actualiter peccaſſe quia juvare illū poteſt, ne peccet, & conferre ſanitatem, ſi expedierit. Nec falſificabitur forma, *Indulgeat tibi Deus quidquid deliquiſti:* nā ſenſus eſt, *Conferat tibi Deus gratiam de ſe remiſſivam, &c.* Ob quam rationem non falſificatur forma abſolutionis, cum confertur ei, qui jam eſt in gratia per cōtritionem. Ita Suarez *to. 4. diſp. 41. ſect. 2. n. 10.* quidquid neget Sancius *n. 18. part. 3. tr. 4. reſ. 181.* Nec ob eandem rationem deneganda eſt unctio adulto recenter baptizato, qui nullum poſt baptiſmum peccatum commiſit, ſicut teſtatur Sancius *num. 28.* non eſſe denegatum Matriti *an. 1620* Et ita docet Præpoſitus *in 3. part. qu. un. de Extr. unct. dub. 7. n. 6.* contra Nugnum *in 3. part. qu. 32. art. 4. part. 3. tract. 4. reſ. 172. & part. 5. tract. 3. reſ. 6.* Item inungendi ſunt oculi, & aures cœci, & ſurdi à nativitate: tum, quia peccare potuerunt per interiores potentias illis membris correſpondentes, ut deſiderio actus mali illius ſenſus: tum etiam, quia ſatis eſt habuiſſe potentiam peccandi. Ita Præpoſitus *ubi ſup. dub. 8. n. 73.* Qui addit, quod ſi deſit organum, ungi debet locus propè illud, *part. 5. tr. 6. reſ. 11. part. 10. tr. 16. reſ. 81. §. Sed hic.* Item miniſtranda eſt mulieri incipienti deficere in partu cum periculo mortis, non verò illi, quæ ſine periculo parturit. *part. 10. t. 12. reſ. 9.*

Et adulto morienti ſtatim poſt Baptiſmum.

Et ungi debent oculi, & aures cœci, & ſurdi à nativitate, vel loci vicini.

19. Si verò adſint peccata, & timeatur tempus defuturum, tunc debet præmitti Confeſſio quia prius adhibenda ſunt ſacramenta neceſſaria deinde utilia. Sed caſus poteſt accidere, ut extrema Unctio exhiberi debeat abſque eo, quod infirmus communicaverit, ſi v. g. adſit periculum vomitus. Immò etiam abſque eo quod confeſſus fuerit, ut ſi ita morbus eum prævenerit, ut nec ſigna pœnitentiæ dare poſſit. Imò quantum eſt ex ordine Sacramentorum, poteſt regulariter ungi peccator abſque prævia Confeſſione. Nam ad hoc Sacramentum dignè ſuſcipiendum ad ſummum ſatis eſt contritio, vel attritio putata contritio. Ita Filliucius *tr. 1. part. 3. c. 5. n. 114.* & Barboſa *de off. Parochi c. 22. n. 36 p. 5. tr. 3. reſ. 92.*

Peccator verò non debet eſſe neceſſariò confeſſus, ſed ſufficit, quod ſit contritus, vel attritus cum opinione contritionis.

Expetit tamen prius confiteri ſi poteſt.

20. In una infirmitate, in qua infirmus non niſi ſemel appropinquat morti non debet Unctio iterari. At ſi infirmitas eſt longa, & poſt unctionem in periculo mortis à quo infirmus liberatus ſit elapſo aliquo tempore arbitrio prudentis viri, in aliud periculum incidat, etiamſi plenè non convaluerit, poteſt iterum ungi. Vide Kelliſonum *tract. 2. in 3. part. qu. 33. art. 2. part. 5. tract. 3. reſ. 69. part. 10. tract. 11. reſ. 11.* Imò collata infirmo non graviter, & periculoſe laboranti eſt invalida, Suarez & alii, in dubio vero quādo Medici hæſitant de ejus ſalute debet miniſtrari. Chapeavilla, ſi poteſt infirmitas de non periculoſa, fit periculoſa, & prima unctio fuit invalida, poteſt iterum miniſtrari. Quintanad. *p. 9. tr. 6. reſ. 45.*

Et poteſt ſacra Vnctio iterari in eadem infirmitate longa, ſi periculum iterato occurrat.

Curioſa circa extremam unctionem.

EXTREMÆ VNCTIONIS
Miniſter.

Miniſter hujus Sacramenti eſt ſolus Sacerdos.

21. † MINISTER hujus Sacramenti non poteſt eſſe, niſi Sacerdos: ejus enim miniſterium eſt actus

Ordinis.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN